

ח: עין משפט ור מוציא

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות

מסורת הש"ס

בג א מיי פיר סיד המלות
אלה הלכה ו' טושיע
יירי ס' שפט ספיק ה'
בד ב מיי פירי ס' ס'
הלכה א סג עין
דקנין ג'
מה ג מיי ס' הל' סג ס'
ס'
בד ד מיי פיר ס' הל' ס'
סג ס' טושיע ס'
ס' ע' ס' טושיע יירי
ס' ע' ס' טושיע יירי
ס' ע' ס' טושיע יירי

(א) מגילה כ"ג,
(ב) [משפחה מגילה פ"ג,
ג] סג דף ג' (ד) כרית
י"ג ס' ע"ג, (ח) ס"א
לע, (ו) שמות פ"ד
[פסחים ק"א, (ז) מ"ק
ס': [משפחה כהי פ"ט,
(ח) ג' הערך לז' עין
בית ג', [לוחט לריחמל
ופרש"י כ"ג קטנ אל
בשלמות לוחט כ"ג
נוסף: על הל"ח, (ט) כ"ח
נוסף: עין ע' זה דמ'
ימי שמיני כ"ס שפ"ס
ג"ט, (ס) [שמי' ג' ג'
(ז) [ויפ"ע רש"י פ"טו י'
ד"ה פ"מק]

תורה אור השלם

- ו' ורא' ו' וינאן טבעט
כני וינאן:
דברים ל"ב ט'
2. על כן על בחוריו לא
ישמת ארץ ואת תבתי
ואת אלמתי לא ירחם
כי כלו תבתי וכל פדי
דבר נבלה בכל זאת לא
שב אפוי ועוד ירד נוסדה
לענין ט טו
3. לולי ה' בצאת החור
לענין ט טעם כ"ס
היינו לעמדה דמינה
ישעיה ט ט
4. שבע דבר ה' קניני
סוד האינו
אלהינו עם עמיה:
ישעיה א'
5. כי ידעתי למען אשר
יזבח את בני ואת ביתי
אנכי ושמרו דרך ה'
לעשות צדקה ומשפט
למען ה' הוא ה' על
אברהם את אשר דבר
עליה:
בראשית י"ד ט'
ישיעיה א'

כי תניא התיא בברכת המזון. פי' בקונטרס להטעם עם כ'
לימון שהרי הוא חייב בכל המלות ואין נראה לרבי דל"כ לא
תחיל לאשמועינן אלא דחייב במלות והוא ליה למימר כהדיא דחייב
במלות ועוד דל"כ מאי פריך ליה מברכת אכלת בעשרה ואין
אכלת מן המנין דקאמר ברכה
בזורה מי איכא אלא ע"כ היינו
ברכת המנין והלדן קושא לדוכתין
דקמי ואלת מן המנין ואוקמינן
בברכת המזון ולפירש הקונטרס לא
קשיא מידי דכי קמי ואלת מן
המנין היינו להטעם לזימון לומר
נכך שאלנו משלו אכל ברכת אכלית
שברכת המזון קאמר דכי
יזמנו דליו מן המנין לכך לרין
לפרש כי תניא התיא בברכת המזון
היינו ברכת אכלית כעצמך המזון
מזלן משמע שברכת אכלית כעצמך
המזון לא הוי אלא בעשרה מדסקין
לעמיה דמקשן דלירי בברכת
אכלית כעצמך המזון וקאמר
בעשרה והוא ניחא ליה נהיכי זי לאו
משום דקמי לעיל דבריחא ואלת
מן המנין אס כן לרין עשרה:
אלא כי קאמר ר' יוחנן בריהב.

בברכת המזון. להטעם ע"כ לומר שהרי הוא חייב בכל המלות:
בשורה. כשהיו חוזרין מן הקבר היו עושין שורה סביב האכל לנחמו
ומשעין אותם והן עומדים סביב ואמרין בטנהדין (דף י"ט.) אין
שורה פחות מ': כרחה. כשמכנין את האכל סעודה ראשונה משל

כי תניא התיא בברכת המזון כי קאמר רבי
יוחנן יבשורה ואלא הא (א) דאמר רבי יצחק
אמר רבי יוחנן (ב) מברכים ברכת חתנים
בעשרה וחתנים מן המנין וברכת אכלים
בעשרה ואין אכלים מן המנין ברכה בשורה
מי איכא אלא כי קאמר רבי יוחנן ברחבה
וואלא הא דאמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן
מברכין ברכת חתנים בעשרה כל שבעה
וחתנים מן המנין וברכת אכלים בעשרה כל
שבעה ואין אכלים מן המנין ברכת רחבה כל
שבעה מי איכא משכחת לה בפנים הרשות
כי הא דרב חייה בר אבא מקרי בניה
דריש לקיש הוה ואמרי לה מתני בריה
דריש לקיש הוה שכיב ליה ינוקא יומא קמא
לא אול לגביה למחר דבריה ליהודה בר
נחמני מתורגמניה אמר לה רביה קום אימא
מלתא כל קביל ינוקא פתח ומה יירא ה'
וינאן מבעם בני ובנותיו דור שאבות
מנאצים להקב"ה כועס על בניהם ועל
בנותיהם ומתים כשהם קטנים ואיכא
דאמרי בחור הוה והכי קאמר ליה יעל כן
על בחוריו לא ישמה ה' ואת יתומיו ואת
אלמנותיו לא ירחם כי כולו חנף ומרע וכל
פה דובר נבלה בכל זאת לא שב אפוי ועוד
ידו נטויה (א) מאי ועוד ידו נטויה אמר רב הון
בר רב הכל יודעין כלה למה נכנסה לחופה
אלא (ב) כל המגביל פיו ומוציא דבר נבלה
מפיו אפילו נחתם לו גזר דינו של שבעים
שנה לטובה נהפך עליו לרעה אתה לנחומי
האומר

גליון הש"ס

ב"ב כל המגביל פיו עין
עין יירד כפי קני:

הגהות הגר"א

(א) ב"ב [אחר כנגד הון ט'
ענ טעוב והמנין ח'מ"ט
[ואפשר דהס כנגד ד'
כרית האחרים שפנה
ספח וצמר ט' ואולי על כל
כוס אומר ברכה א']:

מוסף רש"י

הכל יודעין כלה למה
נכנסה לחופה. ולא
הולך ארס (פרש למה
נכנסה והמגביל פיו נכך
אפילו כ"י (שנ"ח כ"ג).

צעורי קמבער ליה הכי קאמר ליה חשיב את לאתפוסי אורא אמר ליה קום
אימא מלתא כנגד שבחו של הקב"ה פתח ואמר האל הגדול ברוב גדלו
אודי והוק ברוב נוראות מחיה מתים במאמרו עושה גדולות עד אין תקר
ונפלאות עד אין מספר בא"י מחיה המתים א"ל קום אימא מלתא כנגד
אבלים פתח ואמר אחינו המיוגעים המדוכאין באבל הזה תנו לבבכם
לחקור את זאת ואת היא עומדת לעד נתיב הוא מששת ימי בראשית
רבים שתו רבים ישתו כמשתה ראשונים כך משתה אחרונים אחינו בעל
נחמות ינחם אתכם ברוך מנחם אבלים אמר אבוי רבים שתו לימא
רבים ישתו לא לימא משתה ראשונים לימא משתה אחרונים לא לימא
דא"ש בן לקיש וכן תנא משמיה דר' יוסי (ג) לעולם אל יפתח אדם פיו לשמן
אמר רב יוסף מאי קרא יכסדום היינו לעמורה דמינו מאי אהדר ליה בשמען
דבר ה' קציני סדום וגו' א"ל קום אימא מלתא כנגד מנחמי אבלים פתח
ואמר אחינו גומלי חסדים בני גומלי חסדים המחזיקים בבריתו של אברהם
אבינו (ד) שנאמר (כי ידעתי) למען אשר יצוה את בניו (והוא) אחינו בעל הגמול
ישלם לכם גמולכם ברוך אתה משלם הגמול א"ל קום אימא מלתא כנגד
כל ישראל פתח ואמר רבון העולמים פדה והצל מלמ הושע עמך ישראל מן
הדבר ומן החרב ומן הבזיה ומן השדפון ומן הירקון ומכל מיני פורעניות
המתרגשות ובאות לעולם מרם נקרא ואתה הענה ברוך אתה עוצר הנגפה
אמר עולא ואמרי לה במתניתא תנא (ה) עשרה כוסות הקנו חכמים בבית
האבל שלשה קודם אכילה כדי לפתוח את בני מעיו שלשה בתוך אכילה כדי לשרות אכילה שבמעיו
וארבעה לאחר אכילה (ו) אחד כנגד הון ואחד כנגד ברכת הארץ ואחד כנגד בונה ירושלים ואחד
כנגד הטוב והמטיב הוסיפו עליהם ארבעה אחד כנגד חזני העיר ואחד כנגד פרנסי העיר ואחד
כנגד בית המקדש ואחד כנגד רבן גמליאל התחילו היו שותין ומשתכרין החזירו הדבר ליושנה מאי
רבן גמליאל דתניא (ב) בראשונה היתה הוצאת המת קשה לקרוביו יותר ממיתתו עד שהיה מניחים
אותו ובורחין עד שבא רבן גמליאל ונהג קלות בעצמו והוציאוהו בכלי פשתן ונהגו יבל העם אחריו להוציא
בכלי פשתן אמר רב פפא והאידינא נהוג עלמא אפילו (ב) בצרדא בר זווא: אמר רבי אלעזר
האומר

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones